

loven i kraft for Færøerne og Grønland med de lempelser, som de stedlige forhold måtte gøre nødvendige.

Ved 1. behandling gav *Per Hækkerup* (S) tilslutning til lovforslagets principper. *Vagn Bro* (V) var ikke helt sikker på, at den fordeling af planlægningsarbejdet mellem ministre, det forsvarspolitiske udvalg, sekretariatet og koordineringsudvalget, som var foreslået i § 2, var rigtig. Han ville have foretrukket at henlægge ansvaret til koordineringsudvalget. Endvidere ønskede han overvejet, om det var rigtigt som sket i § 4, stk. 2, med hensyn til erstatningens ansættelse at henvise til civilforsvarslovens regler om vurderingskommission og vurderingsnævn i stedet for at overlade spørgsmålet til de almindelige domstole. Endelig ønskede han overvejet spørgsmålet om udstedelse af almindelige forholdsordrer til embedsmændene til overvejelse. *Marie Antoinette von Lowzow* (KF) udtalte sin tilfredshed med fremsættelsen af lovforslaget, hvis udformning hun dog kritiserede på forskellige punkter. Hun ønskede en mere detaljeret udformning af forskellige af bestemmelserne, således at loven i mindre grad fik karakter af bemyndigelseslov. Sekretariatet burde være den egentlige planlæggende og koordinerende myndighed, og dets beføjelser burde præciseres mere indgående. *A. C. Normann* (RV) var principielt velvillig over for lovforslaget, men var ikke tilfreds med udformningen af forskellige af dets bestemmelser, således bestemmelsen i § 4 om borgernes pligt til i fredstid at stille deres ejendom til rådighed for samfundet og bestemmelsen i § 5 om, i hvilke tilfælde erstatning ikke skulle ydes. *Kristian Kristensen* (DR) kunne ligeledes principielt tilslutte sig lovforslaget, mens *Fuglsang* (DK) betegnede lovforslaget som den mest vidtgående faktiske fuldmagtslovgivning, som var forelagt i fredstid. Han erklærede, at hans parti ville gå imod en sådan fuldmagtslovgivning, som han fandt både farlig og i strid med grundloven. Man burde i stedet for aktivt støtte alle bestræbelser, som kunne føre til afspænding ikke mindst i det område, hvor vort land er beliggende.

Statsministeren lovede fordomsfri medvirken til drøftelse af lovforslaget og dets udformning i det udvalg, som skulle nedsættes. Skulle det være muligt at finde en mere konkret udformning af forskellige af bestemmelserne, ville han med glæde medvirke dertil, men det var hans opfattelse, at selve lovens karakter af en fuldmagtslovgivning var en nødvendighed.

Lovforslaget henvistes til et udvalg, der ikke nåede at få afsluttet sit arbejde, men som 5. oktober afgav en beretning af følgende indhold:

„Efter at udvalget, før folketinget tog sommerferie, havde holdt fire møder og fra statsministeren modtaget forskelligt materiale og svar på nogle spørgsmål, der var stillet, holdt det et nyt møde den